

[Per Hækkerup.]

af Danmarks interesser i internationale organisationer, men også i grundlaget for det almindelige eksportarbejde. Samarbejde må der også findes inden for erhvervslivets egne rammer mellem virksomhedsledelsen og dens medarbejdere. Socialdemokratiet ønsker derfor et økonomisk demokrati virkeliggjort, som ikke blot vil gavne produktionen og afsættningens tilrettelæggelse og gennemførelse, men også og først og fremmest er i overensstemmelse med det syn på menneskets værdighed, som er fundamentalt for socialdemokratiet, og som har fundet udtryk hidtil i det politiske demokrati. Der foreligger konkrete tanker og forslag om økonomisk demokrati, som kan danne grundlaget for en frugtbar drøftelse af dette område, der hører selvfølgelig hjemme i en tidssvarende erhvervspolitik.

Dernæst nogle bemærkninger . . .

Formanden: Så er vi lige ved at være færdige.

Per Hækkerup: Er vi det, ja, så skal jeg forsøge at gøre det meget kort.

Dernæst nogle enkelte bemærkninger om markedspolitikken. Jeg konstaterer, at statsministeren fastslår, at markedspolitikken er uændret. Det håber vi, selv om en ikke ringe usikkerhed gør sig gældende på dette område. Da taletiden er ved at udløbe, går jeg ud fra, at en af mine gruppefæller vil tage spørgsmålet om markedspolitikken op til videre drøftelse, ganske særlig den uklarhed, som det er lykkedes at skabe omkring vores stilling til det nordiske økonomiske samarbejde, og som i høj grad trænger til en gennemdrøftelse her.

Det samme gælder spørgsmålet om bolig- og lejeproblemerne. Også dette område håber jeg at en af mine gruppefæller vil tage op til drøftelse. Også her er der en uklarhed, som vi meget gerne ser afklaret under drøftelserne her.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om sikringen af pensionisternes skat, fordi dette er et vigtigt problem i forbindelse med gennemførelsen af kildeskatten til 1. januar 1970. Her gik man ud fra, at den gennemsnitlige skatteprocent for kommunerne ville blive 15. Nu viser tallene, at en lang række kommuner kommer betydeligt højere op, og

at gennemsnittet formentlig også kommer ganske betragteligt op over de 15 pct.; det betyder, at pensionisterne ikke får den kompensation, som man havde stillet dem i udsigt. Jeg håber, at finansministeren og socialministeren vil se på dette forhold.

Jeg skal om kommunernes stilling i øvrigt gøre den bemærkning, at vi her står over for overordentlig vanskelige problemer i forbindelse med omlægningen af kommunerne. Selv om vi ikke har fået opgavefordelingen klarlagt, så er der allerede sket en sådan overførsel fra staten til kommunerne, at kommunerne står over for væsentlige finansielle problemer, og i forbindelse med, at statsministeren og finansministeren har tilkendegivet, at kommunernes lånoptagning skal begrænses, så står kommunerne over for enten yderligere at måtte forøge deres skatteudskrivning — og det vil sige, at man vælter skattebyrden fra statskatten over på kommuneskatten — eller simpelt hen ikke at kunne gennemføre de opgaver, som man i øvrigt ønsker at pålægge dem, og som man finder er samfundsmæssigt overordentlig ønskelige og nødvendige.

Der bliver ikke tid til at sige noget om kulturpolitikken. Det er også et meget spægfærdigt afsnit i åbningstalen. Heller ikke om de mere ordrige bemærkninger, statsministeren gjorde om foreningen. Men jeg vil gøre én bemærkning til finansministeren i anledning af hans udtalelse i Aktuelt Kvarter.

Forholdet er jo det, at ved den stramning af den økonomiske politik, regeringen har gennemført, er også børne- og ungdomsforsorgen blevet ramt. Da vi tidligt på året drøftede spørgsmålet om narkotikamisbrug, var der her i tinget et almindeligt ønske om, at man omgående skulle sætte ind for at løse dette menneskeligt set dybt tragiske problem. Ud over det øjeblikkelige akutte problem er der et langtidsproblem. Langtidsproblemet hører først og fremmest hjemme i forbindelse med en mere rationel udbygning af børne- og ungdomsforsorgen. Men der var et akut problem, og alle, tror jeg, havde forståelsen af, at der skulle stilles ekstra midler til rådighed for at løse dette akutte narkotikamisbrugsproblem. Men finansministeren var stærk nok til at tvinge igennem, at beløbet skulle tages af de ordinære budgetter for børne- og ungdomsforsorgen, og det ville have betydet, at